

РЕШЕНИЕ

№ 3969

гр. София, 17.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 20.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **235** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – Ф. Т. Л.“ G./, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 против Решение № Р. 3000-2524/14.12.2020/32-369830, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.
В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалния закон, поради неправилно установена фактическата обстановка, а при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретизира се, че в хода на процедурата по доказване на декларираната митническа стойност при внос на пресни зеленчуци, дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорената стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). Поддържа се, че Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, а още по-малко изключва доказателства, посредством които може да се установи реалността на търговската операция. Счита, че решението е необосновано, тъй като при анализа на доказателствата за реализацията на стоките

след вноса им, митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между дружеството – жалбоподател и крайния им клиент – международна търговска верига L.. Сочи се, че видно от всички предходни случаи от 2018 г., както и тези, следващи конкретния внос, в случая не се касае за изолирана доставка, а за едни дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполагало и по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че за стоките от един и същи вид, каквито са внасяните пресни домати, дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба) изчислен за един по-дълъг период – един месец, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност. Искане се отменя на обжалваното решение. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание дружеството се представлява от процесуалния си представител, който поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваното решение. Допълнителни съображения излага в депозирано писмено становище.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Тракийска“ в съдебно заседание не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

На 30.03.2020 г. в МБ С. е била регистрирана митническа декларация с MRN 20BG003010014686R5, с вносител “О. – Ф. Т. Л.” Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, от които № 4 – пресни домати тип кръгъл (Р.) и стока № 6 – пресни домати тим кръгъл, червен. Като доказателство за произход е бил представен и приет сертификат за движение Е..1.

Било е декларирано:

За стока № 4 – пресни домати тип кръгъл (Р.), с код по КН [ЕГН], с нето тегло 1120 кв. е декларирана митническа стойност в размер на 3145,48 лв., преизчислена в € /100 кг. на 143,59 €/100кг. Определената от Европейската комисия за дата 30.03.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Р Турция е 69,6 €/100 кг. Тъй като Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисквал сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С. и ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8% от С., чл. 75, §2 от Регламента, във вр. с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисквал вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (69,6 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (143,59 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8% от определената за деня С. (69,6€/100кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 652, 77 лева.

За стока №6 пресни домати тип кръгъл, червен, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 5184 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 9472,55 лв., преизчислена в € /100 кг на 93,43 €/100 кг. Определената за 30.03.2020 г. С. от ЕК, за домати с произход Р Турция е 69,6 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност е по-голяма с повече от 8% от определената за деня С.. На основание чл. 75, §2 от Делегиран регламент (ЕС)2017/891 във вр. с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е учредено обезпечение в размер на

3021,38 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С..

С писмо рег. № 32-98615 дружеството е било уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоки № 4 и 6 са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпеченията за стоките са били внесени в пълен размер от пълномощника на дружеството – [фирма].

На 05.05.2020 г. в изпълнение на разпоредбите на чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 20017/891 на Комисията и в рамките на удължения едномесечен срок, съгласно чл. 4 от ЗМДИП, дружеството, чрез пълномощника си е представило доказателство на какви цени са пласирани стоките от тази партида. Стока № 4 - пресни домати тип кръгъл (Р.) цялото количество от 1120 кв. е продадено на цена от 158€/100 кг., а стока № 6 – пресни домати тип кръгъл, червен, цялото количество от 5184 кг. е продадено на цена от 95€/100кг.

На 02.07.2020 г. с молба вх. № 32-189457 [фирма] е представило в МБ С. допълнително: справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г.

Въз основа на представените от дружеството доказателства е прието, че за стока № 4, представените фактури сочат, че доматиите са продадени на цена от 158€/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, изчислени на 162,25 €/100кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което внесения за стоката депозит в размер на 652,77 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. За стока № 6, представените фактури за последващи продажби сочели, че доматиите са продадени на цена от 95€/100кг., която е по – ниска от цената на придобиване на тази стока (с декларирани разходи), изчислена на 111,58€/100 кг. Митническите органи приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което внесения за стоката депозит в размер на 3021,38 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито.

С писмо рег. № 31-193837 от 07.07.2020 г. дружеството е било уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД „Тракийска“, с което за стока № 6 и за стока № 4, ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, §4, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставените обезпечения в размер на 3021,38 лева и 652,77 лева ще бъдат усвоени. На дружеството е била дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 08.07.2020 г.

На 29.07.2020 г. [фирма], в качеството му на пълномощник, е депозирало молба с вх. № 32-220417. с която е възразило срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозити.

Изразеното от пълномощника становище не е прието от органа и е издадено Решение

№ Р. 3000-2524/14.12.2020/32-369830 на директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

С решението на директора на ТД „Тракийска“ е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеното обезпечение, съответно за стока № 4 в размер на 652,77 лева и за стока № 6 в размер на 3021,38 лв.; обезпечението е задържано като плащане на вносните мита на основание чл. 7 §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. В решението е посочено, че в Регламент № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към домати. Според тази система, вносът не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че на основание чл. 181 от Регламент (ЕС) 1308/2013 ЕК е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, а според практическото прилагане на правилата за определяне на митата на стоките, към които се прилага системата на входните цени, показвало че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото и обратното. Посочва се, че в случаите, когато декларираната вносна цена е по-висока от С. с повече от 8%, ЕК е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. В тези случаи вносителят трябвало да докаже, че високата декларирана цена не е завишена с цел избягване плащане на митата. Посочено е, че евентуална обосновка на по-високите цени може да се аргументира с обстоятелството, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с екстра качество. В случая такива обстоятелства не били декларирани. Изложено е, че реализирането на стоката на по-ниска цена противоречало на пазарната логика, тъй като генерирало отрицателен финансов резултат (загуба).

По делото е допусната и приета съдебно – икономическа експертиза с поставени въпроси: 1. „Каква е цената, която е договорена и заплатена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия, за закупуване на процесните стоки от Турция? Съответства ли тази цена на стойността, декларирана при вноса на стоките?“, и 2. „Каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, §2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза и какъв е размера на вносното мито, изчислен на база тази стойност?“.

Вещото лице е посочило, че е налице съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. Вещото лице сочи, че представените документи към молба /л.60/, представляваща искане за възстановяване на депозит по ЕАД № 20BG003010014686R5/30.03.2020 г. доказвали наличието на реални стопански операции с внесените стоки, регистрирани в счетоводните и данъчните регистри на жалбоподателя. Представените документи и анализа на данните от тях потвърждавали стойността на договорената и реално платена цена на стоките в размер на: за стока 4 – 1769,60 €, или съответно 158 €/100кг. и за стока 6 = 4924,8 €, или съответно 95€за 100кг., както и че при вноса са спазени условията за определяне на митническата стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2014 г. Извода, който е формиран от вещото лице е, че договорената и реално платената цена е тази,

която е декларирана при вноса. За да достигне до този извод, вещото лице е изследвало всички представени документи, включително доставна фактура, транспортни фактури за разходи до граница, плащания към доставчика, осчетоводявания, дневници покупки/продажби и справки – декларации по ЗДДС и V. декларации за вътреобщностна доставка. Във всеки документ е била посочена именно цената, която е по доставната фактура. В случая цялото внесено количество е продадено на L., поради което несъмнено цената, по която то се продава е и базата, която да се използва за определяне на митническата стойност. Вносното мито, изчислено на базата на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 30.03.2020 г., следва да бъде 0%.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно формата и съдържанието ѝ, поради което същата е редовна и допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Оспореното решение е издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция митници. Издателят на акта има качеството на митнически орган по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. На основание чл. 19, ал. 1 ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция Митници или от директорите на териториалните дирекции. Ето защо съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като са изложени в достатъчна степен мотиви, от които да се установи действителната воля на органа и да се разбере защо е приел, че не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. По същество:

Горната фактическа обстановка е безспорно установена от приложените по делото доказателства. Спорът се свежда до приложението на чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 за допълване на Регламент (ЕС) 1306/2013 на ЕП по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение 543/2011 на Комисията. Съгласно л. 75, §2, ал. 1 и ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2917/891, който видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложен от митническите органи, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Не е спорно, че обезпеченията за стоки № 4 и №6 са внесени.

Правното основание за постановения отказ за освобождаване на предоставените обезпечения е чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, според който

предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита.

Способите за доказване на условията за освобождаване са регламентирани в разпоредбата на чл. 75, §5, ал. 4, която посочва, че за да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. При анализ на цитираната разпоредба се налага извод, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките документи. В конкретния случай са представени справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г.

Според приетата от съда и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза е налице съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. Представените документи и анализа на данните от тях потвърждавали стойността на договорената и реално платена цена на стоките в размер на: за стока 4 – 1769,60 €, или съответно 158 €/100кв. и за стока 6 = 4924,8 €, или съответно 95€за 100кг., както и че при вноса са спазени условията за определяне на митническата стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2014 г. С оглед на това е направен обоснован извод, че договорената и реално платената цена е тази, която е декларирана при вноса.

Настоящият съдебен състав не споделя тезата на митническите органи, аргументирана единствено със заключението за противоречие с пазарната логика в реализиране на стоката на по-ниска цена от декларираната митническа стойност. За определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, §5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за определянето ѝ е договорената стойност, тоест действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежаща на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми,

които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. За да не бъде приложена договорната цена, следва да е налице някое от отрицателните условия по ал. 3, б. „а“-„г“ на чл. 70 от Регламент (ЕС) 2013/952, а именно: а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някое от следните: i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза; ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани; iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките; б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойностяване стоки; в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената. Всъщност, за наличието на някоя от тези отрицателни предпоставки не се твърди от митническите органи. С други думи, нормативната уредба не обвързва определянето на митническата стойност с реализирането на печалба по конкретната сделка. Според съда, аргументът на митническите органи за противоречие с пазарната логика не намира опора в нормативната уредба.

Съдът счита, че действително реализирането на печалба в настоящия случай следва да се разглежда в по-дълъг период от време, предвид дългосрочните търговски отношения с контрагента – търговска верига L., и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. В случаи на такива повтарящи се доставки е оправдано някои от тях да се реализират на по-ниска цена, което да бъде компенсирано с други доставки, още повече, че в случая се касае за бързоразвалящи се стоки, чиято цена спада със значителни темпове - с напредване на времето стоката губи вкусовите си качества, търговския си вид. С цел ограничаване на загубите и запазване възможността все пак стоката да бъде реализирана, налага същата да бъде продавана и на по-ниска цена.

С оглед изложеното, съдът намира за неправилен и необоснован извода на митническия орган, че преценката за реализация на стоката с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена в процесната митническа декларация. Следва да се отбележи, че обикновено печалбата се изчислява за конкретен отчетен период, а не непременно с реализирането на конкретна сделка.

Следва да се отбележи, че истинността на представените от дружеството документи не е оспорено. Представените доказателства свидетелстват за коректно деклариране на митническата стойност, в какъвто смисъл е и заключението на вещото лице.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че не са налице основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, както и за отказ за освобождаване на внесения депозит. Този отказ се явява незаконосъобразен, и следва да бъде отменен.

Предвид установеното противоречие с материалния закон, на основание чл. 173, ал. 2 АПК, след отмяна на незаконосъобразния отказ, съдът следва да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за връщане на внесения депозит, съобразно дадените в мотивите на това настоящото решение указания за тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото, общо в размер на 1050 лева съобразно приложения на л. 158 списък на разноските, от които 50 лева за внесена държавна такса, 500 лева депозит за вещо лице и 500 лева адвокатски хонорар.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – F. T. L.“ G./, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., **Решение № Р. 3000-2524/14.12.2020/32-369830**, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция „тракийска“ при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – F. T. L.“ G./ направените по делото разноски в размер на 1050 /хиляда и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: